

eller endogfaa satte en lille Smule op, medens de øvrige bleve nedsatte til det halve. Jeg maa altsaa mene, at man har Fortilfælde for, at saadanne Pensioner kunne nedlægges, og Forhandlingerne fra de tidligere Forslag vise, at man fandt sig selvstændig berettiget til at gøre det. Jeg skal for øvrigt ikke yderligere opholde mig ved dette Punkt, men kun hævde, at der fuldt vel kan være Berettigelse dertil, idet det nemlig her ikke er et „skal“, der lyder, men kun et „kan“. Efter Pensionsløven af 1851 „kan“ man vedtage saadanne Love; det hedder jo der ikke „skal“. Der er derfor selvfølgelig ikke Tale om andet, end at man har frit Valg. Da imidlertid Udvalget og den højtærede Finansminister ere enige om dette Punkt, finder jeg ikke nogen Anledning til at opholde mig yderligere derved. — Med Hensyn til det andet Punkt vil jeg sige, at jeg ogsaa der er enig med den højtærede Finansminister, og den Forskel, der synes at kunne være mellem hans og min Opfattelse, er egentlig mere formel end reel, da selvfølgelig det Tilfælde ikke kan indtræffe, at en, der tidligere har haft ful. Udnævnelse som Hofbetjent hos en af de appanagerede Personer, kan indtræde som ganske simpelt antagen Hofbetjent hos en af Appanagisterne. Man vil jo f. Eks. ikke kunne tænke sig, at en Hofdame bliver Livvassfepige eller en Hofchef Brændepbærer; Forskellen mellem Opfattelserne er derfor, som sagt, mere formel end reel; naar saadanne Personer, der tidligere have haft ful. Udnævnelse, indtræde hos en appanageret Person, maa det være med ful. Udnævnelse igen. Den højtærede Finansminister og Udvalget ere altsaa enige om Spørgsmaalet.

Finansministeren (Estrup): Den ærede Ordfører har selvstændig Ret i, at ved Behandlingen af Spørgsmaalet om en Appanagists efterladte Pensioner, er der i et enkelt Tilfælde for Prinsesse Louise Charlottes Bedkommende blev gjort en Forandring, men hvad den ærede Ordfører vel næppe har overset, men maaste har glemt, at nævne, var det særlige Forhold, at den afdøde Prinsesses Mand levede endnu. Den Pension, man lod staa usforandret, var netop til en Hofdame, der udelukkende havde tjent Prinsessen. De Pensioner, der bleve nedsatte til det halve, vare til dem, der havde tjent haade den afdøde Prinsesse og hendes Mand, den endnu levende Landgreve. Dette var Grunden til, at man gjorde dette stærke Indhug deri og nedsatte dem til det halve. Det var altsaa i dette Tilfælde ganske særlige Forhold, der bevirkede, at man

fraveg den ellers almindelige Regel at overtage Pensionerne med det Beløb, som udrededes af den afdøde Appanagist selv. Jeg har imidlertid ikke villet eller kunnet gøre gældende, at der forelaa nogen som helst Forpligtelse til at overtage Pensionerne med det fulde Beløb. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at man her for en enkelt Pensionists Bedkommende fraveg den hidtil i al Almindelighed fulgte Regel, og jeg har tilføjet, at jeg erkendte, at der her var særlige Omstændigheder til Stede, og at jeg ikke agtede at gøre Forsøg paa at faa forandret det samlede Udvalgs Indstilling. Naar den ærede Ordfører bemærkede, at man ikke kunde tænke sig det Tilfælde, at een, der gik ind under Bestemmelsen i § 5 om Vortfalden af Pension o. s. v., kunde modtage en saa lav Ansættelse som den, jeg eksempelvis anførte: Sakaj eller Kuff, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen i § 5 gælder alle dem, der i denne Lov ere opførte under §§ 1, 2 og 4 ogsaa dem, der under § 2 ansøres og foreslaas til at faa livsvarig Understøttelse. Naar man vil læse igennem, hvem det er, der faa disse Understøttelser efter § 2, finder man, at der bl. a. er 4 Sakajer, to Vilbøere o. s. v., og disse Personer ere dog ikke efter deres hidtidige Stilling for gode til at kunne indtage de Pladser, jeg nævnte før. Tilfældet kan altsaa godt tænkes.

Ordføreren (Bjørnbaek): Jeg skal blot bemærke, at jeg opfatter Sagen saaledes, at naar disse Personer, der opføres under § 2, indtræde i lignende Stillinger hos Personer, der nyde Appanager, kommer Reglen i § 5 til Anvendelse.

Harald Jensen: Jeg kunde ønske at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører og den ærede Minister, navnlig det om de paagældende Personer, saafremt denne Lov ikke bliver vedtagen, ved Domstolene kunne inddrive deres Pension eller tvinge den danske Statskasse til at udrede disse Pensioner. Saafremt det ikke er Tilfældet, forekommer det mig nemlig ikke, at der er Anledning til at vedblive saaledes at pensionere Folk, som efter min Mening ikke have nogen stor Berettigelse til Pension. At der foreligger saadanne Love i Forvejen, altsaa at Rigsdagen har bevilget saadanne Love, siger jo intet om, hvorvidt dette Forhold er rigtig eller ej, og jeg ønskede derfor gerne det Spørgsmaal besvaret, om de paagældende ved Domstolene kunne ventes at faa sig disse Pensioner tillagte eller ikke. Hvis dette ikke er Tilfældet, vil jeg for min Part ikke stemme